

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzuita, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina Lir 3.000

Letna naročnina » 6.000

Letna inozemstvo » 8.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXVIII. - Štev. 39 (1421)

Gorica - četrtek, 30. septembra 1976 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Tega res ni mogoče odobravati

V notranjem življenju Italije smo pričeli tudi številnim družbenim potresom. Preveč pogosto kak javen problem strese vso družbo, da se zamaja v svojih temeljih. Takemu potresu smo bili priče v preteklem tednu, ko so začeli stavkati uslužbeni v bolnišnicah, posebno še strežniki in kuhinjsko osebje. Stavko so oklicali avtonomni sindikati.

Posledica stavke je bila, da so bolniki dneve in dneve ostali brez tople hrane ali celo brez nje. Na pomoč je prišlo vojaštvo s svojimi kuhinjami in sorodniki, ki so morali prinašati svojim obolelim članom tople hrane ali vsaj mrzlo malico.

Z vso neizprobnostjo kakih esesovcev so stavkajoči vztrajali v svojem brezdrlju in v svojih zahtevah. Nič se jim niso smiliti bolniki, težki in lažji, otroci in starci: Naj trpijo, da mi zmagam!

žavne sindikalne zveze, ki so zadnje stavko bolniških nameščencev obsodile. Toda naj ne prezrejo, da so pri tem same največ krive, ker so se zmeraj upirale, da se pravica do stavke uredi z zakonom kot zahteva ustava in kot so naredili že v mnogih demokratičnih državah.

Stavka ne sme postati samovolja egoizma kakih skupin, ampak mora biti upravičeno sredstvo za doseg večje socialne pravičnosti. To pa stavka ne bo, če bo še naprej prepuščena samovolji človeškega egoizma v rokah nekaterih brezvestnežev.

K. H.

Misli za rožnovenski mesec

Medtem ko jagode rožnega venca drsijo skozi prste in ko pri vsakem oddeku desetkrat izgovorimo znani novozavezni pozdrav na Marijo, dobimo naš duh in naše srce prostor za razgovor z Bogom. Svoje življenje in življenje tistih, ki nam morajo biti dragi, postavljamo pred obličje večnih resnic in skušamo izjaviti iz njih praktične posledice za svoje delo, ki nas čaka; pri tem se obračamo na Marijo, da bi prosila za nas svojega Sina in Očeta, od katerega pride vsak dober dar. Vse svoje zadeve in skrbi moremo izliti v to molitev, kakor pravi psalmist: »Preloži na Gospoda svojo skrb, on te bo podpiral« (Ps 54, 23). Mnoga težavna vprašanja vsakdanjosti dobi ob takšni molitvi rožnega venca novo luč, ki jih »ob roki« svoje duhovne Matere premislimo pred Bogom. Breme življenja postanejo bolj znosna, ali bolje rečeno — mi postanemo močnejši, ker jih nosimo z Bogom in pred Marijinim obličjem v zedinjenju s Kristusom.

Veliki krščanski mislec Romano Guardini je zapisal: »Čim dalje človek živi, tem bolj jasno vidi, da so ravno preproste stvari resnično velike.« In tako je tudi z rožnim vencem. Pri rožnem vencu gre za »središče skrivnosti Boga in za odrešenje sveta... Naš čas je postal v veri slaboten; čas, kateremu je skrivnost in poglabljanje vanjo ter počivanje v njej postalo nekaj tujega. Kdor skrivnosti Boga in našega odrešenja ne jemlje resno in kdor zaradi tega "nima časa" spustiti se vanjo, ta seveda z molitvijo rožnega venca ne more skleniti prijateljstva, kaj šele, da bi skrivnosti rožnega venca ljubil in jih ljubeče podživljal... in dobival hrano iz njih.«

(Leto svetnikov, IV. del)

Protestno zborovanje koroških Slovencev

Osrednji organizaciji koroških Slovencev v Avstriji sta priredili v vasi Globasnica pod Peco protestno zborovanje, ki se ga je udeležilo več tisoč koroških rojakov. Svoje soglasje za bojem koroških Slovencev proti samovolji nemške večine so izrazili tudi dr. Lojze Tul v imenu Slovenske skupnosti v Italiji, Boris Race, predsednik SKGZ v Trstu, Dušan Lovriha v imenu deželne PCI, Jurica Čenar, predsednik hrvaškega akademskega kluba z Dunaja, Rozsa Keresmar za madžarsko manjšino v Sloveniji ter Jan Franco Sillian za italijansko narodno skupnost, ki živi v SR Sloveniji. V imenu mednarodne federalistične zveze evropskih narodnosti (FUEV) je izrazil svojo solidarnost njen generalni tajnik Danec Olaf Meinhardt, v imenu solidarnostnega odbora z Dunaja, Salzburga in Celovca pa je udeležence pozdravil dr. Kurt Traar.

Ko je izvenela borbena pesem »Za staro pravdo« je spregovoril predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev dr. Matvej Grile. Dejal je: »Čas je usoden. Če se bomo uprili načrtu za narodno smrt koroških Slovencev, bomo zagotovili obstoj našega naroda tudi bodočim rodovom. Ker vemo, za kaj gre, bomo ljudsko štetje "posebne vrste" 14. novembra letos dosledno bojkotirali... Preživeli smo težje čase. Preživeli bomo tudi ta naskok na naše pravice. Dovolj močni smo za to preizkušnjo.«

Drugi govornik, predsednik Zveze slo-

Ob Maocetungovi smrti je bila Kitajska v središču svetovne pozornosti. Mnogo je bilo ugibanj, kakšno je resnično stanje na Kitajskem, točnih in zanesljivih podatkov pa je bilo bolj malo.

Vatikanski list »L'Osservatore Romano« je odkrito priznal velike Maocetungove zaluge za današnje Kitajsko, istočasno pa je pokazal tudi na visoko ceno, ki jo je moral kitajski narod plačati. V časopisih se pojavljajo tudi vprašanja, kako je z verskim življenjem na Kitajskem, zlasti ali je še živa katoliška Cerkev na Kitajskem.

Isti vatikanski list je v torek 14. septembra prinesel pregled misijonskega dela na Kitajskem in ugotovila o sedanjem stanju.

POGLED V PRETEKLOST

V 7. stoletju so prišli na Kitajsko prvi krščanski misijonarji in sicer nestorijanski menihi iz Perzije. Nekaj zgodovinskih spomenikov pričča o njihovem delovanju. Leta 845 je bilo konec tega krščanstva, ker je cesar izdal odlok, ki je uničil vse vere, tudi budizem.

Za časa mongolskega cesarstva v dvanajstem stoletju, ki je segalo od Kitajske do Jadranskega morja, so bili dejavni zlasti sinovi sv. Franciška Asiškega. Prvi uspehi so obetali veliko, Giovanni da Corvino je bil imenovan za škofa v Cambaliku, tj. v današnjem Pekingju, a ko je propadla mongolska dinastija, je bilo zatrti tudi krščanstvo.

V 16. stoletju so zlasti jezuitje tisti, ki najdejo pot na cesarski dvor. Nastopajo kot izvrstni matematiki, a obenem postavijo temelje za misijonsko delo, upoštevajoč visoko kitajsko kulturo. Število katoličanov naglo narašča. Leta 1610 jih je bilo 2.500, ob koncu 17. stoletja jih je že 300.000.

Za jezuiti pridejo na Kitajsko še drugi redovniki in svetni duhovniki, ki začno nasprotovati jezuitski odprtosti do kitajske kulture in kitajskih navad. Leta 1742 se postavi Rim na njihovo stran in prepove jezuitski misijonski način delovanja, kar ohromi za poldrugo stoletje rast Cerkev na Kitajskem. Vendar je na začetku tega stoletja na Kitajskem že 742.000 katoličanov.

VZPOSTAVITEV KITAJSKJE HIERARHIJE

Leta 1922 imenuje Apostolski sedež apostolskega delegata v Pekingju. Dve leti nato se vrši prva kitajska narodna sinoda ali koncil. Papež Pij XI. posveti za praznik Kristusa Kralja 26. oktobra 1926 prvih šest domačih škofov, Pij XII. pa imenuje leta 1946 msgr. Tiena za prvega kitajskega kardinala. Istega leta 11. aprila je vzpostavljena domača hierarhija: 128 nadškofov in škofov z lastnimi duhovniki, redovniki in redovnicami ter 20 cerkvenih pokrajin.

1. oktobra 1949, ko je bila proglašena Ljudska republika Kitaj-

ska pod Maovim vodstvom, je bilo na Kitajskem približno tri milijone 500.000 vernikov, ki so bili porazdeljeni na 144 škofij in drugih cerkvenih okrožij.

Novi režim je takoj pokazal nasprotovanje do katoliške Cerkev. Pod pretezo, da je treba preganjati tuji vpliv, se je začelo gibanje treh avtonomij: finančne, upravne in propagandne. Gibanje si je postavilo med drugim za cilj, da si usuznji vse versko življenje in da uniči vsako cerkveno organizacijo.

Ustanovili so narodna patriotska združenja za vsako versko skupnost: za muslimane leta 1953, za protestante 1954, za taoiste 1957 in istega leta tudi za katoličane. Ustanovljena je bila tako domača kitajska katoliška Cerkev, ki ni smela imeti nobenega stika z Vatikanom. Izgnali so vse tuje misijonarje, češ da so agenti imperializma. Prišlo je do imenovanja in tudi posvečenja novih škofov, ki jih ni imenoval in ne potrdil Apostolski sedež. Polagoma je legel čez Cerkev na Kitajskem popoln molk. Končno je kulturna revolucija leta 1966 zbrisala vsako sled krščanstva in bogoslužja.

Zadnja leta se Kitajska odpira svetu, vendar obiskovalci niso mogli zaslediti nobene katoliške verske skupnosti. Leta 1971 so odprli edino cerkev v Pekingju, kamor hodijo k maši diplomati, študentje in tuji turisti.

BOLEČA SKRIVNOST

Kakšno je stanje katoliške Cerkev v današnji Kitajski, je boleča skrivnost. Koliko je še katoličanov? Iz raznih pričevanj je razvidno, da katoličani še obstajajo, a javno svoje vernosti ne smejo pokazati. 15 let na Kitajskem ni nobenega semenišča. Od 3.000 kitajskih duhovnikov leta 1948 jih je danes morda živih še 500 do 600, ki pa nimajo nobene možnosti, da bi vršili svoj apostolat. Morda je živih še deset škofov, a o njihovi usodi ni znanega ničesar.

Smrt Maocetunga, ki je desetletja vodil usodo Kitajske, je sprožila številne komentarje o političnih in gospodarskih uspehih. Njegovo delovanje, ki ga je vodila marksistična ideologija, pa je imelo težke posledice na versko stanje med ljudstvom, ki se je odlikovalo po spoštovanju do moralnih in duhovnih vrednot, kakor tudi na njegovo prepričanje v posmrtno življenje. Krščanstvo je odpiralo kitajsko dušo Kristusu v luči evangelija.

Vendar ni vse izgubljeno. Cerkev, ki neutrudno brani civilizacijo ljubezni, ki sloni na neomajnih načelih vere v Boga, v pravičnosti, v bratsko sožitje med narodi, dviga zastavo upanja, ker ve, da ne razočara.

Apostolski sedež je večkrat izrazil spoštovanje za veliki kitajski narod. Papež Pavel VI. je ob svojem postanku v Hongkongu leta 1970 osebno izrazil željo po dialogu. Čeprav obstajajo nespravilne razlike med krščanstvom in kitajsko ideologijo, je vendar možno priti do spoštljivega sožitja med vernimi in nevernimi.

»In prav s temi upi izražamo najboljšje želje za celotni napredek, duhovni in materialni, v pravičnosti in miru, za kitajski narod,« zaključuje pisec v »L'Osservatore Romano« svoje razmišljanje o Cerkvi na Kitajskem.

STANKO ZORKO

Za prisotnost manjšin v evropskem parlamentu

V sredo 22. septembra so se sestali v Veroni predstavniki strank Slov. skupnosti, Südtiroler Volkspartei in Partito del Popolo Trentino Tirolese. Za SSK sta se sestanka udeležila deželni tajnik dr. Drago Štoka in član deželne tajništva dr. Andrej Bratuž, SVP sta predstavljala podpredsednik Dalsass in tajnik Atz, PPTT

pa sta zastopala deželna svetovalec Pruner in Fedel.

Glavni predmet razgovorov so bile prve volitve v evropski parlament, ki bodo spomladi leta 1978, kot so pred kratkim sklenili v Bruslju zunanji ministri držav članic Evropske skupnosti. Italija bo imela (kot Velika Britanija, Francija in Nemška zvezna republika) v novem parlamentu v Strasburgu 81 poslancev. Potrebno je, da pridejo v tem okviru do svojega izvoljenega zastopnika tudi narodne manjšine. Zato zgoraj omenjene stranke soglašajo, da skupno izdelajo načrt o zadevni akciji pri rimski vladi. Italijanska vlada oz. parlament morata namreč v svojem volivnem zakonu za evropske volitve jasno zagotoviti pravico manjšin do svojega zastopstva v Strasburgu. V ta namen bodo SSK, SVP in PPTT še poglobile stike in pripravile osnutek predlogov za uresničitev prej omenjene zahteve.

Predstavniki treh manjšinskih strank so se nadalje razgovarjali o potrebi stalnejših stikov in sodelovanju na parlamentarni ravni. Dogovorili so se o ustanovitvi stalnega organa, ki naj bi koordiniral delo in vodil vsa skupna prizadevanja manjšinskih strank v Italiji. SSK, SVP in PPTT so se tudi zavzeli za razširitev stikov med manjšinami v državi s posebnim ozirom na Furlanijo in Dolino Aosta.

Na tem srečanju so vsi poudarili pomen samostojnega nastopanja narodnih manjšin, ki lahko le preko lastnih strank resnično zastopajo koristi svojih narodnostnih skupnosti. Obenem so se izrazili tudi za razne kulturne in študijske pobude v korist narodnih manjšin, saj moramo manjšinsko problematiko obdelovati tako s političnega kot z znanstvenega vidika.

SSK je seznanila obe stranki iz dežele Tridentinske-Južne Tirolese s težko stvarnostjo na potresnem področju v naši deželi, SVP in PPTT pa sta prikazali stvarno solidarnost tridentinske oz. bocenske pokrajine v korist prizadetega prebivalstva.

Štirinajsto ekumensko potovanje

OD TEDNA DO TEDNA

SV. ZAKON IN NEVERNI ZAROČENCI

Teško dušnopastirsko vprašanje je, kako naj premejo sv. zakon oni kristjani, ki so sicer prešli sv. krst, a so neverni in se za take morda celo proglašajo. Prejem vsakega zakramenta pa zahteva vero v to, kar nam je Bog razodel in nam po sveti Cerkvi ukazuje verovati.

Večkrat se zgodi, da zaročenci želijo cerkveno poroko iz razlogov, ki niso verski kot npr. zaradi spoštovanja krajevnih navad, ker tako hočejo družine ali ena izmed družin zaročencev, ker mislijo, da s cerkvenim poročnim obredom bolje zajamčijo med poročencema ljubezen in zvestobo ali kaj podobnega.

Nihče, razen Boga, ki pozna globino človekovega srca, ne more izmeriti človekove vere in razsoditi o njeni pričujočnosti in pristnosti. Vendar pa mora Cerkev — skupnost krščenih ljudi, ki izpovedujejo vero in jo izražajo tudi z zunanji in občestvenimi znaki kot so predvsem zakramenti — presoditi vero teh, ki želijo prejeti zakramente, ki posvečujejo posamezne in so vir milosti tudi za skupno življenje dveh v zakonskem stanu.

Kdor se zato želi cerkveno poročiti, a je neveren, se mora — po naročilu Cerkve, ki mora biti zvesta Kristusovemu nauku — v verskih resnicah poučiti. Ta pouk lahko traja več ali manj časa, upoštevajoč stanje enega ali obeh zaročencev.

Zbornik o slovenski manjšini

Nanaša se na študijsko srečanje, ki ga je o slovenski narodni skupnosti priredila goriška pokrajinska uprava 18. maja 1974. Vse razprave in posegi so dosledno podani v italijanščini in slovenščini. Zborniku je s tem omogočena mnogo širša uporabljalnost, predvsem za slovenske kroge v matični in v svetu, ki se bavijo z narodnostnimi vprašanji.

Po uvodni besedi tedanjega pokrajinskega predsednika dr. Chientarolija sledita osnovni razpravi, najprej sociološki prikaz stanja slovenske manjšine v deželi, ki ga je podala predstavnica ISIG (Mednarodnega inštituta za sociologijo v Gorici), dr. Anna Maria Boileau, ter prikaz pravnega položaja manjšine v prispevku dr. Raimonda Strassolda, ravnatelja omenjenega inštituta.

V posegih spregovoril dr. Sfiligoy o slovenski skupnosti z zgodovinskega, pravnega in političnega vidika. Prof. Lokar z narodnogospodarskega: manjšina je navadno gospodarsko šibka, ima pa možnosti, da tudi ona nastopa na tržišču s posebno ponudbo dobrin (tudi kulturnih), področje, ki doslej v razpravah o našem obstoju ni bilo še nič obdelano. Dr. Stoka o pomenu sredstev poročanja za manjšinsko skupnost, predvsem televizije. Gorazd Vesel o splošnem vzdušju do manjšine v deželi. Prof. Zanetti o manjšinah z evropskega stališča. Marko Waltritsch o šolski in časnarski problematiki nekdanj in danes. Silvino Poletto o splošnem stanju prej in po fašizmu. Dr. Cian o pomenu poznavanja dveh jezikov in kulturni izmenjavi. Dr. Cerno o stanju v Slovenski Benečiji. Mario Colli o pomenu dežele za manjšino. Dr.

Šiškovič o pomanjkljivih pravicah slovenske skupnosti v primeri s francosko v Aosti in nemško na Južnem Tirolskem. Marija Ferletič o pomenu pričujočega študijskega srečanja in podobnega mednarodnega v priredbi tržaške pokrajine. Dr. Humar o preteklosti s posebnim oziranjem na kulturno življenje Slovencev na Primorskem.

Vprašanja, ki so obravnavana v zborniku in so bila pred dvema letoma živa, so danes že nekoliko drugačna. Na eni strani, to je med slovensko skupnostjo v deželi, je bilo čutili nadaljnje prebujanje; na drugi strani pa ohladitev politične večine v deželi nasproti slovenskim sodeželanom. Da pomislimo samo na odklonljivo stališče komunistov, omahljivo pri socialistih in zadržano pri demokristjanih do slovenskega šolskega okraja. In nazadnje tudi povečan ideološki pritisk na one slovenske kulturne in politične skupine, ki so za samostojno slovensko pot.

Vendar zbornik in izneseni posegi zaradi tega ne izgubijo na vrednosti. So prej začrtana pot, ki jo bo treba znova ubrati, če hočemo, da dežela premaga svojo obrobno in okrajeno vlogo. Za ta cilj, za odpiranje proti vzhodu in severu, pa ne zadostuje le želja večine, ampak tudi zavzetost manjšine. Ta ima v svojih vrstah mnogo moči, ki se sedaj izživljajo v nenehni boju za končno doseg demokracije in pravic. Kadar bo ta cilj uresničen, jih bo lahko zastavila v prid skupnim deželnim potrebam. Kajti dežela, obremenjena z notranjo manjšinsko hipoteko, tudi v zunanji pobudah težko prepričljivo nastopa. Po zgled ni treba hoditi daleč.

Dočakala je svoj stoti rojstni dan

Kot smo na kratko poročali v prejšnji številki našega lista, je Uršula Bogatec, po domače Urška Kovačeva iz Sv. Križa pri Trstu obhajala v sredo 29. septembra svoj stoti rojstni dan. Tega izrednega dogodka se je veselila vsa naša vas. Že na predvečer je domači župnik daroval zahvalno sv. mašo na domu gospe Urške ob navzočnosti sorodnikov in mnogih vaščanov. Med mašo je ubrano pel otroški pevski zbor, ki ga vodi s. Celina Kontelj; po maši pa je ansambel harmonikarjev pod vodstvom s. Angeline Sterbenc zaigral nekaj narodnih pesmi. Ob zvokih petja in glasbe so sorodniki, sosede in drugi vaščani podajali roko slavljenki in ji čestitali k tako visoki obletnici.



Uršula Bogatec se je rodila 29. septembra 1876 kot najmlajša v Stefančičevi družini očetu Janczu in materi Urši. Imela je še tri brate in dve sestri. V šolo je hodila šest let in sicer v »Stari šoli«, tj. v prvo svetokriško šolo. Oče in bratje so bili ribiči in Urška jim je nosila hrano k morju. Ko je imela 20 let, se je poročila z zdaj že pokojnim Antonom Bogatcem. Rodila je 9 otrok. Trije so umrli kmalu po rojstvu, sin Angel je obiskoval gimnazijo na Proseku in vse je kazalo, da bo postal duhovnik, toda ko je imel 14 let, se je smrtno ponesrečil. Drugi sin Anton, ki je bil varilec, se je tudi smrtno ponesrečil na delu in umrl star komaj 37 let. Tretji, Jo-

žef, je bil kovač in je umrl pred desetimi leti. Ostale so samo še tri hčere, Marija, Dora in Zofija. Zadnja je doma in že dolgo let streže svoji materi, ostali sestri pa pomagata.

Mož Anton je imel poleg kovačije tudi kmetijo in pridelal do 20 hl vina. Umrl je 1964, star 94 let. Pred dvema letoma si je ga. Urška zlomila nogo v kolku in je bila operirana. Proti vsakemu pričakovanju je ozdravela. V zadnjih letih je bila večkrat resno bolna in domači župnik jo je že trikrat previdel z vsemi zakramenti. Kljub temu je učkala svoj stoti rojstni dan.

Gospa Urška je verna in narodno zavedna žena. Dokler je mogla, je hodila ob nedeljah in praznikih in večkrat tudi v tednu k sv. maši, sedaj pa poslušava vsako nedeljo sv. mašo po radiu in prejema obhajilo na domu. Rada je prebirala »Katoliški glas« in Mohorjeve knjige. Tako je dajala in še daje zgled svojim hčeram in vsem vaščanom.

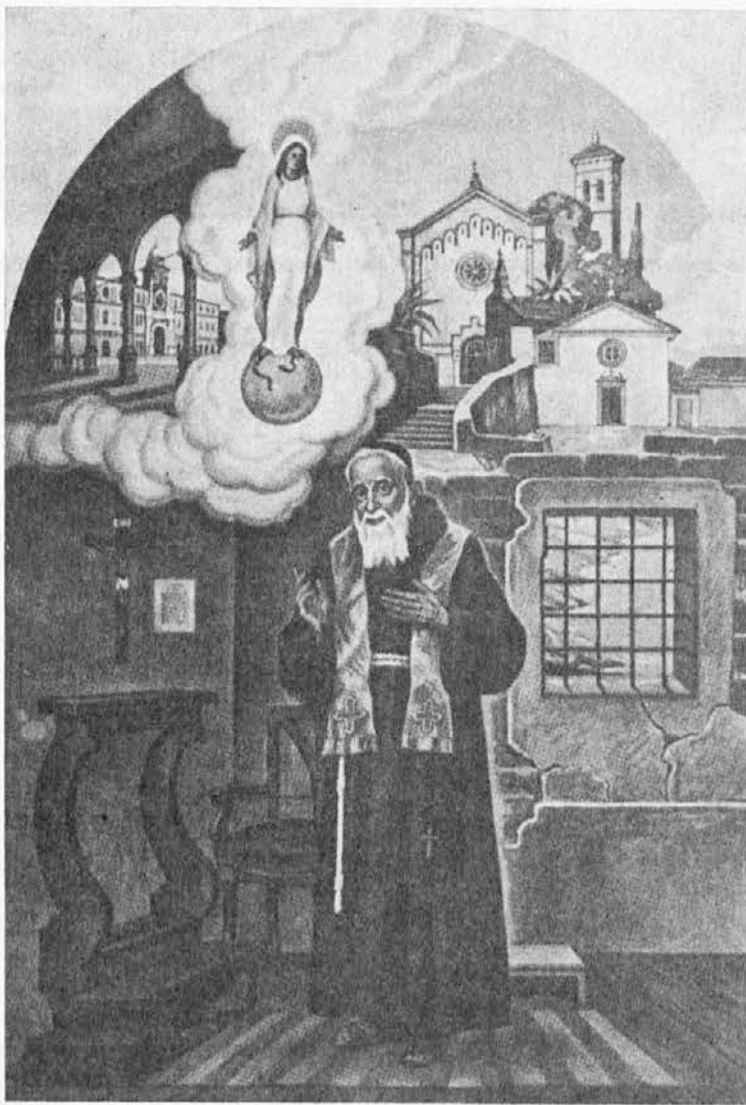
Naj ji dobri Bog povrne vse dobre zglede, s katerimi je v svojem življenju svetila in še sveti nam vsem.

KRATKE NOVICE

■ V zadnjih petih mesecih so indijske oblasti sterilizirale nad dva milijona Indijcev, do konca leta pa naj bi ta številka dosegla 4,3 milijona sterilizacij. S tem hoče vlada zavreti porast prebivalstva, ki je doseglo letos marca že 605 milijonov.

■ Po najnovejših podatkih ima Izrael nekaj nad tri milijone prebivalcev, pri čemer je prirastek Arabcev v Izraelu veliko večji kot judovski. Prvi narastejo na leto za 3,5%, Judje pa le za dva odstotka.

■ Bivši zunanji minister Allendejeve levičarske vlade v Čilu Orlando Letelier je v New Yorku postal žrtve političnega atentata. Ni še znano, kdo je pobudnik tega atentata. Letelierja so pokopali v venezuelski prestolnici Caracasu.



Oltarna slika p. Leopolda Mandića v župni cerkvi v Hercegovem, delo ukrajinskega slikarja A. Verbickija

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu in Gorici v ključuje v svoj program tudi spoznanja in zblizanja katoličanov z drugoverci, kar označujemo pod imenom ekumenizem. Tako smo se tudi letos člani ACM podali na ekumensko pot, ki nas je vodila prek Jadrana v Črno goro ter naprej med Bosance, pravoslavne in muslimane.

V torek 14. septembra smo se z avtobusom podjetja Collavini odpeljali iz Gorice v Trst, kjer so vstopili tržaški romarji. Pred odhodom iz Trsta nas je pozdravila in nam zaželela srečno pot pranečakinja patra Leopolda, ki se svojega strica še spominja iz prvih otroških let.

Na Reki smo se vkricali na jugoslovanski trajekt »Liburnija«, ki pluje od Reke na otok Krk ob grški obali. Na ladji je bilo prijetno, morje mirno in drugo jutro smo že bili v Splitu, kjer smo za kratko uro izstopili in si ogledali najznamenitejše točke starodavnega Splita. Ko smo bili pred otokom Korčula, smo po radiu zvedeli za potres, ki se je tisto jutro dvakrat oglasil in zadal milostni udarec nesrečni Furlaniji.

Po lepi in mirni vožnji smo kmalu popoldne pristali v dubrovniški luki Gruž, kjer smo izstopili. Ogledali smo si ta biser Jadrana in našli nato prijeten počitek v hotelu »Riviera« v Hercegovem. Naj že sedaj povem, da smo povsod imeli na voljo lepe hotele in tudi postrežba je bila dobra.

Naslednje jutro sta v farni cerkvi v Hercegovem, rojstnem mestu p. Leopolda, somaševala dr. Angel Kosmač in dr. Rudi Klincec, duhovna voditelja romanja. Blaženi p. Leopold je bil prav gotovo v duhu z nami, saj je ljubil Slovence, ljubil vzhodne narode in je za edinstvo med brati veliko molil ter se žrtvoval. Tu v domači cerkvi je spoznal lepoto duhovnega življenja in zaslišal prvi Kristusov klic.

Obiskali smo samostansko cerkvice in samostan. Sedanji župnik je z velikim trudom obnovil cerkvice, ki je bila vsa v ruševinah in letos 12. maja, na rojstni dan p. Leopolda, so cerkev slovesno posvetili in na glavnem oltarju odkrili lepo sliko, ki jo je na platno izdelal ukrajinski slikar Ananija Verbicki.

Veliko nam je župnik povedal o p. Leopoldu ter na koncu izrazil željo, da bi njegovo nestrohnjeno truplo končno našlo svoj zadnji dom v rojstnem mestu, kakor si je sam želel in tudi napovedal, da če ne prej, se bo mrtev vrnil med svoje ljudstvo. Po kosilu smo se odpeljali proti Kotorju. Prišli smo v svet južnega sonca, med gaje palm in oljk, granatnih jabolk in začrečega ruja ob zalivih sinjega morja.

Iz Kotorja smo se po 73 serpentinah povzpeli v skalnati svet in prišli v Cetinje. Nad nami se je na pogorju Lovčena na Jezerskem vrhu (1660 m) belil mavzolej, delo slavnega Meštrovića, v katerem počiva pesnik, škof in vladika knez Peter Petrović Njegoš II. (1813-1851), znan po svoji pesnitvi »Gorski venec«, ki je preveden v vse glavne evropske jezike, tudi slovenskega. Zelja mnogih je bila, da bi

obiskali njegov grob na Lovčenu, do katerega pelje več kot 400 stopnic. A čas je bil naš neizprosni tiran, ki nam je načrt prekrizal.

Nepozabno nam bo ostala v spominu sv. maša v katoliški cerkvi v Cetinju ob samostanu bolniških sester, ki so jim oblasti prepovedale delovanje v Sloveniji in so se zatekle v Črno goro ter so jih zdravniški cetinjske bolnišnice, čeprav nekotoličani, z veseljem sprejeli medse. Ljudstvo jih silno ceni in spoštuje. To so kamni, ki so jih zidari zavrgli, a so postali temeljni kamni velike zgradbe Kristusove Cerkve med Črnogorci. Osem sester je, med njimi sta dve Slovenki, ki sta naučili slovenske mašne pesmi vse ostale sestre, s katerimi so nas razveselile med mašo, po maši pa so nas povabile v svojo hišo in nas ljubezno postregle.

Katoliški župnik iz Cetinja nas je nato spremljal v »plavi dvorec«, rojstno hišo italijanske kraljice Jelene, ene izmed sedmih hčera kralja Nikole. Tu smo videli lepoto narodnih noš, orožja in slik. Iz »plavega dvorca« smo se napolili v Biljarde, nekdanjo utrjeno palačo kneza Njegoša II., ki ga ne samo Črna gora, temveč ves kulturni svet prištevata med umetnike velikane. Videli smo tu prvo črnogorsko tiskano knjigo, ki nosi letnico 1493, torej dobrih 60 let pred našo.

V bližini Biljarde stoji pravoslavni monastir, zgrajen leta 1484 in sedaj sedež metropolita. A čas se je tu ustavil že pred stoletji. Vsa lepota svetih ikon in mašnih oblačil govori o dobi, ko je pravoslavna Cerkev dajala vsebino življenju tamkajšnjih ljudi. Lahko smo se o tem prepričali tudi po drugih samostanih do same sarajevske pravoslavne stolnice.

Cez širno gorovje, podobno našemu Krašu, smo dospeli v Titograd, nekdanjo Podgorico ob reki Morači, sedaj črnogorski prestolnici. V Titogradu smo našli katoliško cerkev izven mesta, ker je v mestu samem niso smeli sezidati.

Katoliško cerkev upravljajo salezijanci. To je velika cementna zgradba, zelo podobna cerkvi na Vejni. Sezidali so jo pred šestimi leti s pomočjo mednarodnega sklada Charitas. Zaman so trkali salezijanci na vsa vrata v domovini; ko pa so končno našli mednarodno pomoč in s tem tuje devize, so se za gradnjo cerkve potegovali mnogi. Tako je bila postavljena res lepa, moderna cerkev. Pozanimali smo se in zvedeli, da je versko življenje med katoličani v Titogradu zelo bujno. Ob velikih praznikih, kot sta božič in velika noč, je prostorna cerkev še premajhna.

Skozi dolino Morače smo po soteski dospeli do samostana istega imena, zgrajenega leta 1251. Tudi tu ni bilo znaka o kaki živi Cerkvi. Pravoslavni menih, ki nas je sprejel, je žalostno priznal: »Sam sem, a še jaz sem odveč. Ni več krstov ne porok, ni krščanskih pogrebov. To ljudstvo ni več krščansko.«

Prek Kolašina smo prišli nato v dolino reke Tare in od tu v Bijelo Polje na Limu, kjer smo prenočili v hotelu Sandžak. (Konec prihodnjije)

Musica noster amor

Stresa, konec avgusta

S temi besedami je Jakob Petelin-Gallus začel svoj madrigal, ki poje o lepoti in pomenu glasbene umetnosti. Te besede veljajo za vsakogar, ki se navdušeno predaja tej veliki umetnosti, ki iz dneva v dan nastaja. Igor Stravinski piše, da imamo do glasbe poseben dolg: moramo jo ustvariti. Le težko se odtegnemo čaru in privlačnosti tega magičnega sveta, ki ga daje zvočna lepota. Vse to pa nedvomno prerašča samo materialno naravo zvočnega uživanja, spremeni se v duhovno zamaknjenje in teži k absolutnemu.

Ob podobnih vtisih in spoznanjih se človek lahko uživi v dogajanja glasbene poudarjalnosti, ki jo nudijo koncerti nasploh. Morda pa vse to še bolj velja za tak niz prireditev kot so glasbeni festivali. Prav na takih manifestacijah je mogoče še bolj strnjeno doumeti vse značilnosti tega umetniškega dogajanja ter jih povzeti v globoko sintezo. Intucija? Spoznanje? Doživetje? Morda vse skupaj — pa spet nič posebej.

Ko že več let spremljam razne glasbene festivale pravzaprav ugotavljam, da se prav v takem okviru lahko porodijo plodovite težnje, ki nato z ustvarjalnim zagonom obogatijo izkustvo človeka in umetnika še posebej. Mislim, da je to odraz splošne stvarnosti današnjega umetnika in njegove izrazne sile. Umetnik se tu razvija navzven, saj ga navznoter bogati lastno duhovno snovanje, njegov »fieri« in osebno oblikovanje.

Naj tu prekinem s temi bežnimi estetskimi utrinki in pridem k festivalu, ki mi je ponovno vzbudil slične meditacije. »Settimane musicali«, glasbeni tedni v Stresi ob Lago Maggiore so letos v svoji petnajsti izdaji spet primer smotno zasnovane umetniške prireditve. Vsa leta že nudijo vrsto uspešnih koncertov s točno zastavljeno programsko politiko. Poleg velikih manifestacij (uvodni koncert ali še par večjih prireditev) imamo tu niz komornih in solističnih večerov s priznanimi umetniki svetovnega formata. Prireditelji pa dajejo ob enem možnost mladim še začetnim a zelo obetajočim umetnikom (navadno zmagovalcem kakih mednarodnih natečajev), da se tu uveljavijo. To je res lepa osnova za festivalsko delovanje.

Sam letošnji spored je nudil veliko pomembnih imen in nastopov. Naj poleg uvodnega Haydnovega oratorija, ki sem ga tu poslušal, omenim le nekatere. Harfist Zabaleta, organist Germani, pianist Cziffra in Delli Ponti, Ensemble Wolfgang von Karajan, I Virtuosi di Roma, dirigent Peter Maag, orkestra radiotelevizije iz Turina in Stuttgarta, itd. Nekateri so tu že stari znanci, drugi pa so novi. Od mladih je nastopil tudi jugoslovanski kitarist Dušan Bogdanović.

Uvodni koncert je bil kot že vsa leta v veliki dvorani Kongresne palače. Tak večer vlada še neka posebno svečana atmosfera, ki jo je lahko razbrati na obrazih vseh in še posebej v nekem zunanem blišču. Zato je pa tudi koncert navadno sam na sebi izraz slovesnega trenutka: velika maša, oratorij, pasijon, vsekakor izbrano vokalno instrumentalno delo klasične vsebine (mimogrede naj omenim, da se na tem festivalu izogibljuje avangardnih del).

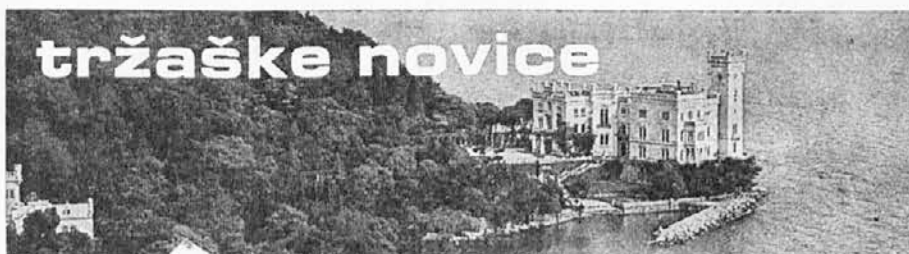
Prvi večer je bil na programu Haydnov oratorij »Stvarjenje« (Die Schöpfung), ki ga je veliki avstrijski skladatelj napisal med leti 1797-98 in sodi skupno z oratorijem »Letni časi« (Jahreszeiten) med Haydnova največja dela ter med najlepše oratorije sploh. Osnova za to delo je Miltonov

ep »Izgubljeni raj«, ki ga je predelal angleški pesnik Lindley, za Haydna pa prevedel in pripravil baron van Swieten. Oratorij se naslanja na biblične virove ter opeva nastanek sveta. Haydn sam je svojo komično zavzetost morda najlepše prikazal v orkestralnem uvodu s ponazoritvijo kaosa. Po tematičnih zvočnih prijemih in čudovitem barvanju prehaja na vse svetlejšje tone, nakar se melodija izlije v slovesen slavošpev Stvarniku, ki je ustvaril čudovitost kozmosa. Oratorij ima drugače vse značilnosti Haydnove zrele dobe, kaže pa tudi na velik vpliv Händlova oratorija, ki mu je bil velik vzor.

To mogočno delo so izvajali Filharmonični orkester iz Stuttgarta, zbora Svete Cecilije iz Frankfurta ter Bach iz Freiburga in solisti Kumiko Oshita, Karl Markus ter Hans Georg Ahrens. Dirigiral je Theodor Egel, že stari znanec festivala v Stresi, ki je z veliko občutljivostjo interpretiral to delikatno Haydnovo mojstrovino.

Festival v Stresi tako zaključuje z različnimi drugimi tovrstnimi prireditvami glasbeno poletno oz. zgodnjo jesensko sezono. Druge podobne manifestacije imajo tudi svoje značilnosti (npr. Como, Perugia), a vse so nekaj skupen barometer muzikalnih težanj našega časa: ovrednotiti glasbeno preteklost ter privzeti zdrave klice sodobnega ustvarjanja.

a. b.



tržaške novice

Težko razumljiv ukrep

Solski zakon določa, da mora šolnik s 65. letom starosti v pokoj. Tega določila se je poslužil tržaški šolski skrbnik in letos vrsti župnikov v tržaški pokrajini prepovedal vstop v šolo, ker so izpolnili 65 let.

To zbuja nemajhno začudenje iz preprostega razloga, ker šolski skrbnik stavi na isto raven poklicne šolnike in domače župnike. Šolnikom je pouk v šoli predvsem delovno mesto; s poukom si služijo vsakdanji kruh kot si ga s svojim delom služi vsak drug državljan. Župniki je pa drugače: župnik ni šolnik, ampak dušni pastir. Njegov poklic je, da v škofovem imenu duhovno oskrbuje zaupane mu duše. Med njegovimi prvenstvenimi dolžnostmi je tudi ta, da uči otroka verske resnice.

Pri nas je že od časov pokojne Avstrije ta pouk urejen tako, da se vrši tudi v šoli in ne samo v cerkvi ali kje drugje. Zaradi tega župnik v šoli ni šolnik, temveč dušni pastir, ki kot tak prihaja tudi v šolo. Takšna podoba župnika-veroučitelja izhaja tudi odtod, da šolski skrbnik imenuje kateheta na predlog škofije in ne po lastni

izbiri.

Vsled tega se nam zdi zelo nepravilno postopanje tržaškega šolskega skrbnika, ki smatra župnika-veroučitelja enostavno kot šolnika, ki mora s 65. letom v pokoj. Na ta način se bo čez nekaj let zgodilo, da tudi nadškof Cocolin ne bo smel več v šolske prostore, saj bo tudi on dosegel 65. leto starosti. Ali ne bo to absurd?

Zato menimo, da bi moral tržaški šolski skrbnik pregledati svoje stališče in se držati dosedanje prakse: Tistega župnika, ki ga cerkvena oblast ima za zmožnega in primerne za delo v dušnem pastirstvu, naj bi tudi on potrdil za pouk verouka v njegovi župniji, če ga predlaga škofijska oblast. Kot duhovniki ne moremo pristati na to, da šolska oblast smatra župnika-kateheta enostavno za šolnika.

S seje občinskega sveta v Dolini

Po daljšem poletnem premoru je dolinski občinski svet obnovil svoje delovanje. Zato se je za prvo sejo, ki je bila 17. septembra, nabralo precej problemov, ki so prišli do izraza v posegih številnih svetovalcev. Tako je župan Svab odgovoril na pismeno vprašanje, ki ga je svetovalec Slovenske skupnosti dr. Tul v začetku julija naslovil na občinsko upravo glede pomankanja vode predvsem v Dolini. Dejal je, da je vladni komisariat odobril 60 milijonov lir za ojačenje vodovodnega omrežja in da so v teku tudi analize domačih vodnih virov.

Svetovalec večine Pavlič se je zavzel, da bi bile opozorilne table pred nevarnostjo požara ob cestah dvojezične. Poleg njega je vprašanje kamnolomov obravnaval v svojem posegu tudi svetovalec Gombač (Slovenska skupnost), ki je med drugim spomnil občinsko upravo na nevarni cestni ovinek pod šolo v Ricmanjih ter jo vprašal tudi, zakaj ni perečega problema v zvezi s stanjem v tovarni Calza Bloch postavila na dnevni red občinskega sveta. Odgovor je bil, da je v poletnih mesecih težko sklicati občinski svet zaradi odsotnosti raznih svetovalcev.

Svetovalec dr. Tul je načel tudi vprašanje avtobusnih čakalnic, ki je trenutno najbolj pereče na vrhu vasi v Mačkoljah ter pri Adamiču, kar je potrdil tudi svetovalec Mahnič s Krmenke.

V nadaljnjem poteku se je občinski svet potrdil številne sklepe iz redne občinske uprave kot je obračun za finančno leto 1975, uvrstitev začasnih uslužbencev v organik ter začasnih razvojnih načrt trgovskega omrežja v občini. Končno je bila izvoljena komisija, ki bo preučila načrt krajevne decentralizacije; v njej so predstavniki vseh političnih skupin, zastopanih v občinskem svetu.

V zvezi s težkim stanjem v Calza Bloch je bila v Trstu v sredo 2. septembra javna protestna manifestacija, ki so se poleg prizadetih delavcev udeležili tudi zastopniki sindikatov, krajevnih ustanov ter političnih sil. Manifestacije se je udeležilo tudi zastopstvo Slovenske skupnosti, kar pa »skrbni« dopisnik tržaškega dnevnika ni beležil v svojem sicer podrobnem poročilu o manifestaciji.

Nova blažena

Prihodnjo nedeljo 3. oktobra bo sveti oče prišel med svetnice blaženo Beatriko de Silva, redovnico, ki je umrla v Toledu leta 1490.

O spremembah na tržaškem radiu

Najvažnejša ustanova, ki jo imamo Slovenci v Italiji, je — poleg slovenskih šol — radio Trst A. Zato vsaka sprememba v njegovem programskem ustroju nujno globoko odjekne v slovenski javnosti. Ne moremo namreč pasivno sprejemati tako važnih sprememb, kot so neprekinjen urnik oddaj, zaključek sporedov ob 19.30, samovoljen premik verske oddaje itd.

To so v glavnem spremembe, ki so do danes pronicile v javnost, verjetno pa jih je še veliko več. Pričakovali bi, da bo vodstvo RAI-a informiralo poslušalce o novostih, preden bi stopile v veljavo, ne pa da jih bodo morali spoznati šele iz oddaj samih.

Nepretrgano oddajanje je samo po sebi pozitivno, ni pa tako pozitivno, če gre za ceno večernih oddaj: konec oddaj ob 19.30 absolutno degradira radijsko postajo. Medtem ko danes večina radijskih postaj podaljšuje sporede pozno v noč, naj bi slovenska tržaška radijska postaja zaključila svoj program, še preden se večina družin zvečer zbere doma! Tako bi slovenska postaja Trst A za delavce, uradnike, trgovce in druge kategorije skoraj ne obstajala, saj vsi ti končajo svoj delovni dan, ko naj bi bilo slovenskih oddaj že konec.

Argument, da je v večernih urah poslušalcev malo, do neke mere velja. Če se res večina radijskih poslušalcev spremeni v televizijske gledalce, zakaj potem tudi italijanski in ljubljanski radio ne zaključita svojih oddaj ob 19.30?

Vodstvo RAI-a bi moralo pred tako drastičnim ukrepom upoštevati tudi dejstvo, da s tem prizadene socialno najšibkejši sloj. Še vedno je namreč dosti ljudi, ki televizije nimajo, bodisi ker si je ne morejo privoščiti, bodisi ker so zaradi bolezni ali drugih vzrokov vezani samo na radijski sprejemnik. Lahko si predstavljamo, kakšen udarec bo za vse te poslušalce dejstvo, da bo njihova radijska postaja, ki jim je toliko let delala družbo posebno v večernih urah, molčala.

Poleg tega je tudi televizijski boom danes že nekoliko upadel. Danes so televizijski gledalci že avtodisciplinirani in izbirajo programe, ki jih zanimajo. Če po televiziji ne najdejo primerne programa (in to se velikokrat zgodil), odprejo raje radio, posebno ker ob njem lažje opravljajo druga dela.

Predvsem pa smo upravičeno zaskrbljeni zaradi prazničnih programov in bi želeli odgovor od vodstva RAI-a, s kakšnim urnikom misli oddajati na praznične dni. Ne moremo si namreč niti zamisliti, da bi postaja Trst A, ki je v preteklosti edino v vsem slovenskem svetu upoštevala in spremljala večje kršćanske praznike s čudovitimi oddajami, posebno v božičnem času, prekinjala svoje oddaje ob 19.30! To bi predstavljalo tako obubožanje in deklaracijo za postajo, da je vse pozitivne spremembe ne bi mogle odtehtati.

Prepričani smo, da bo vodstvo RAI-a upoštevalo želje poslušalcev, katerim je namenjena, in da si bo prizadevalo ter tudi doseglo nadaljevanje oddaj v večernih urah. Gotovo je tudi vodstvu od tega, da postaja ne izgublja svoje važnosti, ampak da — nasprotno — pridobiva vedno večjo odmevnost in pomembnost.

t. r.

Oddaja »Vera in naš čas« preložena

V nedeljo 3. oktobra bo prišlo na radijski postaji Trst A do precejšnjih sprememb v programu in oddajah. Oddaja »Vera in naš čas« bo preložena od 12.15 na 9.45, to je takoj po prenosu sv. maše. Ta sprememba nas je zelo iznenadila in prizadela; prepričani smo, da bo iznenadila in prizadela tudi zveste poslušalce te oddaje. Vsi, ki se čutijo prizadeti, naj pritožbo pošljejo naravnost na vodstvo tržaške radijske postaje. V času, ko se toliko govori o volji ljudstva, bi bilo prav, da se tudi omenjeno vodstvo o njej seznanj in temu primerno ukrepa.

misijonski ideal, ki je začel brsteti že v noviciatu (1924), le še bolj poglobili in utrdili. Zato bi mu rad do konca ostal



Misijonar Andrej Majcen (prvi od leve) na eni prireditvi, ki so jo priredili salezijanski bogoslovci in gojenci

SAGRA SV. MIHAELA V ZGONIKU

Sobota 2. oktobra

Ob 19.30 pobožnost v župnijski cerkvi, nato KONCERT baročne glasbe v izvedbi Majaron-Slama (violončelo in klavičembalo). Sledi odprtje slikarske razstave Žerjal-Kocman v župnijski dvorani. Nato vesela družabnost.

Nedelja 3. oktobra

Sv. maša ob 8.30 in 10.30 z ofrom za žrtve potresa (poškodovane cerkve). Ob 15. uri slovesne večernice. Nato na dvorišču pri »Petelinovih« praznik grozdja. Nastopita ansambel L. Furlan in zbor s Krasa; bogat srečolov, nagrada za največji grozd, buffet, kuhani štruklji, prosta zabava s plesom. - V primeru slabega vremena se prenese »Praznik grozdja« na nedeljo 10. okt.

Strah pred ljudstvom

Tednik za duhovnike »Settimana del clero« piše, da je videmski nadškof Battisti želel govoriti s predsednikom vlade Andreottijem, ko je bil ta 3. in 4. septembra na obisku v Furlaniji. Nadškof se je želel srečati s predsednikom ob delegaciji potresencev, da bi osvetlil nekatere probleme in težave na potresnem področju. Odgovorni pa nadškofa in delegacije niso pustili k predsedniku, predvsem zato, ker je nadškof zahteval, da predsednik sprejme njega skupno z delegacijo, ne pa njega samega.

Sv. Višarje

S prvo oktobrsko nedeljo, letos 3. oktobra, se zaključijo božjepotna sezona na Sv. Višarjah ter z njo duhovno oskrbovanje božje poti. V zimskem času bo svetišče odprto le ob nedeljah in praznikih, ko bo sv. maša ob 12. uri.

5. septembra je Sv. Višarje obiskal ob romanju župnjak iz Kanalske doline tudi videmski nadškof Alfredo Battisti in opravil v resničnem binokostnem vzdušju sveto mašo, saj je bila božja beseda spregovorjena v jezikih prebivalstva, ki v dolini živi, pa tudi v jeziku sosednjega naroda. Sam nadškof, ki je prebral evangelij v italijanščini in furlanščini, je izrazil namero, da bo v prihodnjih srečanjih uporabil tudi slovenščino, in v kolikor bo zmož, še nemščino. Gre za zgodovinsko odpiranje do pripadnikov raznih narodnosti, kar vzbuja v vernikih videmske nadškofije svetle upe v veselo bodočnost.

Umrli je župnik Jože Koren

V nedeljo 26. septembra je umrl rihemberški župnik Jože Koren. Pobralla ga je težka neozdravljiva bolezen, starega komaj 55 let. Pokojni je bilo doma iz Drežnice. Kot duhovnik je služboval predvsem v Renčah in sedaj v Rihemberku (Braniku). Pogrebni obredi so bili v torek v Braniku, kjer je sv. mašo opravil škof Janez Jenko; od tam so pokojnika prepeljali v Drežnico, kjer so ga pokopali na domačem pokopališču.

Bog mu bodi bogat plačnik.

★

● Svicarska Caritas je zgradila novo otroško bolnišnico v Betlehemu in jo odprla. Bolnišnica je na voljo vsem otrokom brez ozira na vero in rasno poreklo.

● V Nikšiću v Črni gori so položili temeljni kamen za novo cerkev sv. Cirila in Metoda. Obred je izvršil barski nadškof msgr. Tokić. Prisotni so bili tudi pravoslavni verniki. Zidavo nove katoliške cerkve vodi župnik Ciril Zajec, slovenski salezijanec.

Zadnji evropski salezijanec je zapustil Vietnam

(3)

Ob pol treh sem bil v Bangkoku, siamski prestolnici, kjer sta me čakala dva salezijanca. Po kosilu na letališču smo se odpeljali v Dominic House, kjer so me zares bratsko sprejeli. Tu sem se odpočil. Nato so mi pri Air Siam kupili listek (saj sem bil brez ficka) do Hongkonga, kamor sem dospel 27. julija. Sprejel me je provincial John Wau in sobratje, med njimi »trije prvi cvetovi« mojega delovanja v Kunmingu (1931-51); drugi, ki so bili na duhovnih vajah z g. Brocardom iz Rima, pa so me telefonsko pozdravili. Res nepozaben ta bratski sprejem! Provincial me je takoj pohvalil, da še znam po mandarinsko...

Včeraj sem se vrnil iz bolnišnice v provincialno hišo, da si odpočijem. Potem se bova s provincialom dogovorila, kako in kaj bo z mano.

Iz pisma (9. avgusta) predstojniku slovenskih salezijancev, pa naj navedem le nekaj odstavkov kot dopolnilo k temu, kar je že zgoraj omenjeno:

»Mladi hongkonški provincial me je bratsko sprejel. Z ljubeznijo se je spominjal mojih glavnih postaj: leta 1935 sem dospel v Hongkong, nato sem odrinil h g. Kerecu v Kunming; od tam sem se 1951 vrnil v Hongkong, odkoder sem 1952 šel v Hanoj; leta 1954 sem spet prišel za ravnatelja sem v Hongkong; in končno sem od leta 1956 deloval 20 let nepretrgoma v Južnem Vietnamu...

Res sem bil in sem še zdelan, in zdaj počivam, da pridem malo k sebi — potem bomo videli. Veste, res me je sram in težko mi je, da bi bil na večer svojega življenja komu v breme, kajti delo in tudi leta so mi zgledala zdravje. Molim, naj mi Bog in Marija Pomočnica uredita, da bo najbolj prav na vse plati. Zelo radi bi me imeli na Formozi, ker znam mandarinsko kitajščino, pa mi je kot Jugoslovani pot zaprta.

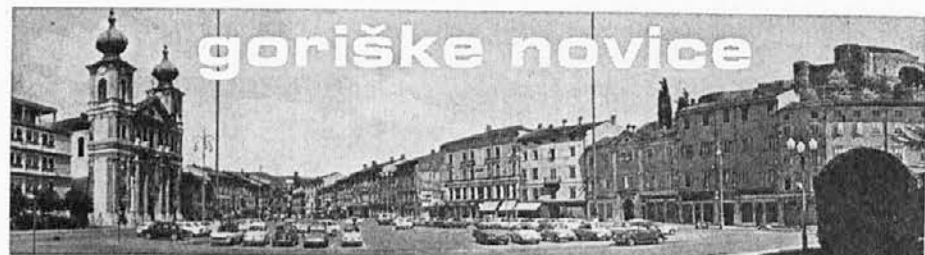
Dvainštiridesetletno delo v misijonih, težave vseh vrst, uspehi in neuspehi so moj

ima vedno odprto srce in razprostrte roke za objem svojih sinov, ki so se dajali bratom v Bogu z misijonskim križem v roki (1935), katerega so prejeli pred rakovniško Pomočnico, ob prepevanju lepih slovenskih Marijinih pesmi in molitvi dragih domačih sobratov...

Danes je g. Massimino dobil iz Rima pismo, v katerem mu g. Tohill, vrhovni misijonski svetovalec, naroča, naj mi v imenu vrhovnega predstojnika izrazi iskreno dobrodošlico, in obenem priporoča, naj zelo skrbijo za moje zdravje. Iz Vietnama sem prišel reven kot cerkvena miš. Danes so mi nakupili izvrstno perilo iz socialistične Kitajske. Objubili so mi tudi zimsko obleko...

Te dni sem se srečal tudi s kanosijanko s. Miklavčičevo. Vabijo me tudi v Macao, kjer imamo več zavodov. Tam je več znanih sobratov, ker sem tudi tam delal eno leto. Morda grem tja drugi teden, ko bom v nogah bolj trden. Mislim, da mi bodo Portugalci dali vizum na jugoslovanski potni list. Šel bi s tako imenovano letočo ladjo.

(Drugič naprej)



goriške novice

Stevevan

V petek 24. septembra je obiskal našo občino deželni odbornik za prevoze Cianni. Ker je Goričan, mu problemi števerjanske občine niso neznan. Z županom Klanjščekom in odbornikom Terpinom si je ogledal najprej novo osnovno šolo s celodnevним poukom, ki je, kakor smo že poročali, v gradnji. Občinskim upraviteljem je izrazil svoje zadovoljstvo, da je nova šola bodisi po načrtu bodisi po lokaciji zelo posrečena. »Prepričan sem,« je dejal, »da bo ena najlepših v naši deželi.« Zagotovil je zanimanje pri deželni upravi, da bo občina dobila še ostalo vsoto, ki je potrebna, da se šola dokončno dogradi. Deželnemu odborniku so nato naši upravitelji predložili problem prevozov otrok v nižjo srednjo šolo v Gorico, ki je zelo pereče vprašanje. Naša občina je namreč zelo razsežna in otroci se morajo posluževati javnih avtobusov, da dospojo v šolo v Gorico. To ni lahko, ker so nekateri zaselki kot Šcedno, Valerišče in posebej Jazbine precej oddaljeni od avtobusnih po-

stajališč. Zato bo uprava zaprosila za deželno pomoč v smislu deželnega zakona št. 52 z dne 6.9.1976, ki daje občinam podporo za nabavo lastnih avtobusov za prevoz šoloobvezne mladine. Tudi na to vprašanje je odbornik dal svoje zagotovilo za pomoč in tako upamo, da če bo vse steklo v redu, bomo že za to šolsko leto dobili nov šolski avtobus, ki bo naše otroke vozil v Gorico v šolo in nazaj brezplačno.

Doberdob - Poroka

V Doberdobo sta si v nedeljo 26. septembra med drugo mašo obljubila zvestobo Pavel Gorjan iz Gorice in Marija Vizintin po domače Kovačeva iz Doberdoba. Nevesta je od mladih let zvesta članica našega cerkvenega pevskega zbora, pa tudi vedno rada priskoči na pomoč pri čiščenju in krašenju v cerkvi. Člani pevskega zbora in vsa župnijska skupnost se z novoporočencema veselijo, jima čestitajo ter jima voščijo božjega blagoslova v zakonu.

Umeščena konzulta za vprašanja slovenske narodne skupnosti v Gorici

Goriški občinski svet je leta 1974 sprejel sklep, da se v Gorici ustanovi poseben posvetovalni organ za vprašanja slovenske narodne skupnosti v goriški občini. Nazvali so jo Konzulta za vprašanja mestne narodne skupnosti (Consulta per i problemi della minoranza etnica cittadina). Svoj sedež ima na občini in je posvetovalni organ občinske uprave. Njen namen je, da izraža svoje mnenje o splošnih vprašanjih, ki zadevajo socialno, kulturno, gospodarsko življenje slovenske narodne skupnosti in njeno uveljavljanje v mestnem občestvu, pa tudi o posebnih problemih, ki bi se pojavili in ki bi ogrozili koristi narodne manjšine.

Pravico imamo nadalje, da opozori občinsko upravo v primerih, kjer se konzulti zdi, da je prizadeto svobodno uveljavljanje narodne manjšine. Konzulta lahko naroči tudi posebne raziskave o gospodarskem, socialnem in kulturnem življenju slovenske manjšine v okviru mestne skupnosti. Namen konzulte je torej vse hvale vredno. Koliko bosta občinska uprava in občinski svet njene predloge upoštevala, bo pa pokazala prihodnost.

Konzulto sestavlja 15 članov: pet članov predlaga Slovenska kulturno gospodarska zveza (SKGZ) v Gorici, pet članov Zveza slovenske katoliške prosvete (ZSKP), dva člana sindikat slovenskih šolnikov, dva člana predlagajo stranke, ki tvorijo večino v občinskem svetu, enega pa opozicija. Mandatna doba konzulte traja pet let, toliko kot občinski svet.

Po enem letu od zadnjih občinskih volitev je župan De Simone sklical pretekli četrtek 22. septembra vse člane konzulte na prvo sejo, da se konstituirajo, to je, da izvoli predsednika, podpredsednika in tajnika. Člani sedanje konzulte so: za ZSKP prof. Lojzka Bratuž, dr. Danilo Cotar, dr. Kazimir Humar, Božidar Tabaj in prof. Emil Valentinčič; SKGZ zastopajo: Edmund Košuta, dr. Karlo Primožič, dr. Mirko Primožič, prof. Aldo Rupel, prof. Jože Cej. Stranke večine pa: arh. Marjan Cefarin za DC, Levin Rožič za PSDI, za opozicijo pa Mirjam Koren od PCI. Sindikat slovenskih šolnikov zastopata prof. Vita Vesel in učiteljica Mariza Perat.

To člani, razen treh, ki so bili odsotni, so se sestali v četrtek 22. septembra. Sejo je vodil župan De Simone. Kot edina točka je bila na dnevnem redu izvolitev vodilnih organov. Izvoljeni so bili: predsednik Emil Valentinčič, podpredsednik Mirko Primožič, tajnik Vita Vesel. Po izvolitvi je predsednik Emil Valentinčič prebral naslednjo izjavo:

Vprašani, s katerimi se bo morala konzulta v najkrajšem času soočiti, je mnogo. Nakazana so že v pravilniku, ki ga je goriški občinski svet sprejel s sklepom št. 23 na sejah 11. in 21. januarja ter 4. februarja 1974. Ta vprašanja so tako široka, kot je razgibano življenje naše narodne skupnosti v goriški občini in zadevajo splošno socialno, kulturno, prosvetno, gospodarsko in mladinsko problematiko.

Konzulta se bo zavzemala za to, da bo slovenska narodna skupnost pravično zastopana na vseh področjih v občini sami in izven nje.

Za dosego teh ciljev bo konzulta v stal-

nih stikih z občinskimi organi, rajonskimi konzultami, sindikati, z vsemi šolskimi organi, s političnimi dejavniki in z vsemi slovenskimi organizacijami, ki delujejo v občini.

Zaradi tega pričakujemo, da bomo s strani omenjenih ustanov, s strani občinske uprave pa še posebej in prav tako vse slovenske javnosti deležni podpore in sodelovanja.

Po prebrani izjavi je predsednik sklical prvo sejo, ki bo v sredo 6. oktobra.

Konzulti želimo, da bi uspešno in složno delovala v korist vseh Slovencev v goriški občini.

Okoli 200 družin iz Sevesa pri Milanu in njegove okolice, ki so jih zaradi zaprtja tal in ozračja morali izseliti po eksploziji v kemični tovarni Icmesa, se vsaj še eno leto ne bo moglo vrniti na svoje domove. Dve tretjini družin je že našlo stanovanja v bližini Sevesa, okoli 70 pa jih je še vedno v sprejemnem centru v Milanu.

DAROVI

Za slovensko duhovnijo v Gorici: C. K. 10.000; M. C. 20.000 lir.

Za cerkev v Zgoniku: Ludvik Gruden z družino 30.000; N. N. iz Zgonika 80.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Emilija Vremec v spomin sestre Virginije 12.000; N. N. 5.000; Marija Mahnič za zastavo sv. Jerneja 5.000; razni 4.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: Renato Brišček 10.000 lir.

Za Baragov dom v Ricmanjih: A. K. 10.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: družina Švara ob obletnici pok. matere Frančiške 8.000; družina Žuljan-Komar, Ricmanje, ob pogrebu pok. očeta Ivana 10.000; dr. Doro Lovrečič ob obletnici pok. matere Viktorije 10.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: N. N., Ricmanje, 30.000; ga. Bernarda, Trst, 25.000; družina iz Domja 10.000; A. B., Trst, 10.000; N. N., Trst, 5.000; N. N., Trst, 2.000; g. Karel Eslih, Koper, 10.000; Antonija Černe, Trst, 5.000; M. O., Rojan, 30.000; Marija Kralj, Padriče, 2.000; dobrotnica iz Trsta 100.000; N. N., Trst 10.000; Ivan Lovrečič, Domjo, ob obletnici pok. matere Viktorije 10.000 lir.

Za svetogorsko svetišče: Marija Zakelj 30. dolarjev; N. N. iz Zgonika 20.000 lir.

Za lačne v Braziliji (po misijonarju Saksidu): dobrotnica iz Trsta 300.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

★

SSG v Trstu v namenu, da izvede repertoarno obveznost iz pretekle sezone, javlja, da bo v Kulturnem domu v Trstu uprizorilo komedijo »Champignol ali vojak po sili« sledeče dneve: v petek 1. oktobra ob 16. uri za abonma red I in ob 20. uri za abonma red J; v soboto 2. oktobra ob 20. uri izven abonmaja; v nedeljo 3. oktobra ob 16. uri abonma red G okoliški; v sredo 6. oktobra ob 20.30 red D mladinski in v četrtek 7. oktobra ob 20.30 red E mladinski v četrtek.

OBVESTILA

Rožnovenska procesija v Podgori bo v nedeljo 3. oktobra ob 15. uri s kipom Matere božje, nato bo v cerkvi sv. maša in govor.

Seja ZSKP bo na sedežu v Gorici v ponedeljek 4. oktobra ob 20.30.

Apostolstvo molitve v Gorici sporoča, da bo v bodoče vsak četrtek pred prvim petkom posvečen molitvi in žrtvam za duhovne poklice, v cerkvi sv. Ivana v Gorici pa bo ta dan molitvena ura od 18. do 19. ure in ob 19.30 sv. maša v ta namen. Ker je prihodnji prvi petek 1. oktobra, je to pot omenjeni četrtek 30. septembra.

Mesečna maša za edinstvo bo v Trstu, Marijin dom ul. Risorta 3 v ponedeljek 4. oktobra ob 18.30. Sledi prikaz letošnjega romanja v Einsiedeln v diapozitivih.

Ravnateljstvo učiteljskega v Trstu sporoča, da bo šolska maša v petek 1. oktobra ob 8.45 v župni cerkvi pri Sv. Ivanu. Isto ravnateljstvo tudi sporoča, da bo z novim šolskim letom od 5. novembra dalje na zavodu deloval tudi peti dopolnilni letnik. Informacije daje in vpisovanje sprejema tajništvo.

Ravnateljstvo znanstvenega liceja v Trstu sporoča, da se bo novo šolsko leto pričelo s sv. mašo, ki bo 1. oktobra ob 9.30 v cerkvi pri S. Ivanu. Po končani sv. maši naj se zberejo dijaki v šolskih prostorih, kjer bodo prejeli prva navodila.

Letošnja misijonska nedelja bo 24. oktobra. Nanjo se moramo letos še bolj pripraviti in ji dati poseben poudarek, saj obhaja svoj zlati jubilej. Praznovanje misijonske nedelje je razglasil 14. aprila 1926 papež Pij XI. na predlog Družbe za širjenje vere. Tudi letos bo izšla brošura »Misijonska nedelja 1976«. Dušni pastirji bodo prejeli toliko izvodov kot lani; če kdo želi več ali manj, naj to takoj sporoči na upravo Katoliškega glasa, da bomo vedeli tiskati pravo število izvodov. Urednik »Misijonske nedelje« prosi, naj se mu s Tržaškega takoj pošlje pregled nabirke za misijonsko nedeljo 1975 in za lačne po svetu 1976.

★

Za žrtve potresa: Kozjek Jože 500 šilingov; rojaki iz ZDA 83.000; N. N. iz Trsta 3.000 lir.

Bralci pišejo

Slabo izvedena anketa

Glede novosti radijskih oddaj Trst A, o kateri ste poročali v vašem listu, me je med ostalimi preureditvami še posebno presenetilo, da se bodo večerne oddaje zaključile ob 19.30.

Ce je to res bilo odločeno po izvršeni anketi, lahko upravičeno sklepamo, da anketnih formularjev ravnateljstvo RAI-a prav gotovo ni porazdelilo med tiste, čeravno jih ni veliko, katerim je radio edino informativno sredstvo.

Anketne pole gotovo tudi niso prišle v roke gospodinjam, študentom in vsem tistim, ki opravljajo svoje obveznosti in delo med poslušanjem radijskih programov in se teh pred odprtim televizijskim ekranom ne bi mogli lotiti. Anketa je šla tudi mimo onih, ki si izbirajo za ogled in poslušanje določene televizijske in radijske oddaje in se tako izmenoma poslužujejo obeh sredstev.

Zakaj dvomim o majhni razsežnosti izvedene ankete?

Ce bi vodstvo RAI-a z anketo šlo samo med zgoraj navedene poslušalce, bi se pričelo, da je za radijske programe, posebno večerne, nujna preureditev, ne pa pre zgodnja prekinitve. Dveurno popoldansko prekinitev bi nadoknadili z dveurnim podaljšanjem večernih sporedov in bi pri tem čisto gotovo radijski »žep« ne bil nikakor prizadet, ker bi se oddajne ure izenačile.

V večernih glasbenih oddajah je npr. tudi pomanjkljivo, da se brez predledkov večjeje do poročil. Zakaj ne bi vključili važnejše odlomke iz dopoldanskih in popoldanskih sporedov? Taka uvedba bi program razgibala, obenem pa bi seznanili večerne poslušalce, čeprav v skrčeni obliki s celotnim pregledom celodnevni oddaj. Kritiko zaslužijo tudi programi radijskih iger, kateri se neštetokrat ponavljajo.

Ce bo ostalo vse pri prvotnem odločanju, bom res prepričana — in z mano verjetno veliko drugih — da ravnateljstvo RAI-a misli tako, kot se je znanec v teh dneh izrazil: »Saj imamo na voljo tja pozno v noč ljubljanski in koprski radijski in televizijski spored. Kaj bi se zato razburjali, če nam našega nočnega izboljšati ali ohraniti do 23. ure?«

R. Z., radijska poslušalka

Radio Trst A

Sporod od 3. do 9. oktobra 1976

Nedelja: Časnikarski programi ob nedeljah: poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11. in 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14. in 19.15; ob 8.30 kmetijska oddaja; ob 9. sv. maša; ob 9.45 Vera in naš čas.

10.-13. Prvi pas - DOM IN IZROČILO: Nedeljski sestanek z orkestrom; Mladinski oder; Nabožna glasba; Glasba po željah.

13.-15. Drugi pas - KULTURA IN DELO: Ljudje pred mikrofonom; Pa se sliš', slovenske ljudske pesmi; Veliki orkester lahke glasbe; Klasično a ne prerensno; Musicals.

15.-19. Tretji pas - ZA MLADE: Šport in glasba; Odskočna deska; Turistični razgledi.

Ponedeljek: Časnikarski programi od ponedeljka do sobote: poročila ob 7., 10., 12.45, 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15. Ob 17.05 Umetnost, književnost in prireditve.

7.30-12.45 Prvi pas - DOM IN IZROČILO: Dober dan po naše; Tjavidan, glasba in kramljanje za poslušavke; Obletnica tedna; Koncert sredi jutra; Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti; Glasba po željah, vmes glasbena šahovnica.

13.-15.30 Drugi pas - ZA MLADE: Sestanek ob 13.; Roman v nadaljevanjih; Glasba na našem valu.

16.-19. Tretji pas - KULTURA IN DELO: Koncert operne glasbe; Koncert violončelista Valterja Dešpalja in pianista Iva Mačka; Srečanje z zborovodji, vmes lahka glasba.

Torek: 7.30-12.45 Prvi pas - DOM IN IZROČILO: Dober dan po naše; Tjavidan, glasba in kramljanje za poslušavke; Nekeč je bilo; Koncert sredi jutra; Škotske in valeške ljudske pesmi; Rezijanka citira; Slovenski godalni kvartet; Liki iz naše preteklosti; Ljudsko izročilo Slovencev v Italiji, I. oddaja; Glasba po željah.

13.-15.30 Drugi pas - ZA MLADE: Sestanek ob 13.; Roman v nadaljevanjih; Glasba na našem valu.

16.-19. Tretji pas - KULTURA IN DELO: Deželni solisti; Od melodije do melodije; Ansambli v našem studiu; Za najmlajše; Problemi slovenskega jezika; Slovenski zbori in glasbena panorama.

17.05 Umetnost, književnost in prireditve.

Sreda: 7.30-12.45 Prvi pas - DOM IN IZROČILO: Dober dan po naše; Tjavidan, glasba in kramljanje za poslušavke; Dogodki iz naše zgodovine; Koncert sredi jutra; Čakole, klepetata Jušta in Milka; Glasba po željah, vmes glasbena šahovnica.

13.-15.30 Drugi pas - ZA MLADE: Sestanek ob 13.; Roman v nadaljevanjih; Glasba na našem valu.

16.-19. Tretji pas - KULTURA IN DELO: Simfonična glasba deželnih avtorjev; Od melodije do melodije; Igra Gianni Saffred; Polifonska glasba in Mojstri jazz; Radijska drama »Sosed«.

17.05 Umetnost, književnost in prireditve.

Četrtek: 7.30-12.45 Prvi pas - DOM IN IZROČILO: Dober dan po naše; Tjavidan, glasba in kramljanje za poslušavke; Koncert sredi jutra: Govorili; Od popevke do popevke; Naš posnetek: vaše mnenje o 6. festivalu domače glasbe v Steverjanu; Glasba po željah, vmes glasbena šahovnica.

13.-15.30 Drugi pas - ZA MLADE: Sestanek ob 13.; Roman v nadaljevanjih; Glasba na našem valu.

16.-19. Tretji pas - KULTURA IN DELO: Simfonični orkester; Od melodije do melodije; Za najmlajše; Slovenski glasbeniki na univerzi; Pevska revija »Primorska poje 76« v Dolini; Lahka glasba.

17.05 Umetnost, književnost in prireditve.

Petek: 7.30-12.45 Prvi pas - DOM IN IZROČILO: Dober dan po naše; Tjavidan, glasba in kramljanje za poslušavke; Slovenske žene; Koncert sredi jutra; Polifonski zbor iz Rude; Včerajšnji poklici: Nabrežinski kamnarji; Glasba po željah, vmes glasbena šahovnica.

13.-15.30 Drugi pas: ZA MLADE: Sestanek ob 13.; Roman v nadaljevanjih; Glasba na našem valu.

SKPD »MIRKO FILEJ« V GORICI

vabi na

ORGELSKI KONCERT

ki bo v četrtek 7. oktobra ob 20.30 v cerkvi sv. Ignacija na Travniku. Hubert Bergant bo izvajal Bachove orgelske koncerte.

16.-19. Tretji pas - KULTURA IN DELO: Simfonični koncert; Od melodije do melodije; Sodobna glasba; Kdo vam je bolj všeč; Avtor in knjiga; Poje Nora Jančič; Glasbena panorama.

17.05 Umetnost, književnost in prireditve.

Sobota: 7.30-12.45 Prvi pas - DOM IN IZROČILO: Dober dan po naše; Tjavidan, glasba in kramljanje za poslušavke; Poj-dimo se glasbo; Koncert sredi jutra; Družina v sodobni družbi, vodi Lojze Zupančič; Lahka glasba na veliko; Pratika za prihodnji teden; Glasba po željah, vmes glasbena šahovnica.

13.-15.30 Drugi pas - ZA MLADE: Sestanek ob 13.; Z glasbo po svetu; Mladina v zrcalu časa; Glasba na našem valu.

16.-19. Tretji pas - KULTURA IN DELO: Poslušajmo spet; Izbirajte v diskoteki; »Cankar v Trstu«; Glasbena panorama.

17.05 Umetnost, književnost in prireditve.

OPOMBA UREDNISTVA. - Objavili smo radijski spored, da dobijo naši bralci približno sliko o spremembah, ki bodo uvedene na radiu Trst A 3. oktobra. Vidimo pa v programu velik nedostatek: v posameznih pasovih manjkajo ure, kdaj se začne posamezne točke pasovnega programa. Naj npr. radijski poslušalec v tretjem pasu, recimo v ponedeljek stoji ob radiu od 16. do 19. ure in čaka, kdaj katera od točk, ki mu je všeč, pride na vrsto? Če v bodoče ure posameznih programskih točk ne bodo naznačene, se nam zdi brezpredmetno objavljati vsakodnevne pasove.

Ljubljanska TV

Sporod od 3. do 9. oktobra 1976

Nedelja: 11.15 Otroška oddaja. 13.05 Nedeljsko popoldne. 17.30 »Calamity Jane«, film. 20.00 Beograjske povesti. 21.10 Skrivnosti Jadrana. 21.55 Šport.

Ponedeljek: 17.30 žuželke. 20.00 T. Seliskar: Roke Andreja Podlipnika, drama. 21.05 Kult. diagonalne. 21.35 Kratek film.

Torek: 16.05 Koroški Slovenci nekdanj in danes. 17.30 Pavel v akciji, film. 20.00 Diagonale. 20.55 Pustolovski Simplissimus.

Sreda: 17.10 Skrat Kuzma. 17.25 Rembrandt. 18.10 Mali vlak ali pot do Hasene. 20.00 »Prezir«, film. 21.40 Miniature.

Četrtek: 17.00 Trapollo. 17.50 »Beli del-fin«, film. 18.25 Izumirajoči svet. 20.00 Brontejevi. 21.00 Evropske manjšine. 21.30 Zlata ribica.

Petek: 17.15 Križem kražem. 17.25 Pisani svet (Ohrid). 20.05 Nova sezona v Slovenski filharmoniji. 21.40 S.O.S., film.

Sobota: Košarka Partizan: CZ. 18.25 Toby, film. 20.00 »V nedeljo vedno dežuje«, film.

★

Baletno šolo SSG v Trstu za sezono 1976-77 bosta vodila priznana koreografa in baletna pedagoga Nada Krizmančič in Janez Mejač, ki sta že lani uspešno zastavila delo v naši baletni šoli. V baletno šolo se sprejemajo, poleg lanskoletnih učencev, kandidati in kandidatke od 6. leta starosti dalje. Pouk se bo začel 11. oktobra. Vpisovanje je do 6. oktobra na upravi SSG v Kulturnem domu ob delavnikih od 8. do 14. ure.

★

V Italiji se je letos v prvem trimesečju rodilo 261.700 otrok, kar je za 12.507 manj kot lani v istem obdobju. Konec junija letos je Italija štela 56.169.000 prebivalcev.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Korsič

od obrtniških izkušenj v trgovinsko dejavnost

NOVI CENTER POHISTVA VAM NA RAZPOLAGO

- serijsko pohištvo
- pohištvo po meri
- preureditve
- pohištvo za terase in vrtove

TRST - ul. S. Cilino, 38 (pri cerkvi sv. Ivana) - Tel. 54390